

אתה רוצה שאני אספר לך על עצמי? אתה יודע למה אשתי עזבה אותי? אני אספר לך...

יום אחד הלכתי איתה בסופר מרקט, הילדים עוד לא נולדו אז, היא לוקחת קופסא של עגבניות מקולפות של חברת "אלבאה", אני עוד זוכר, אז אני אומר לה "מה זה מה את עושה?" היא אומרת לי "אני לוקחת קופסא של עגבניות מקולפות" כן אני אומר לה "אבל איזה?" "מה זאת אומרת את זאת." "היא אומרת לי, אז אני אומר לה "תיקחי את הקופסא של חברת פרודו בלאן זה אותו הדבר וזה יותר זול" אז היא אומרת "לא זה לא אותו הדבר אלה יותר טובות" שארלוט אני אומר לה "זה מגוחך אין שום הבדל אם את רוצה ניקח עגבניות טריות עם כל חומרי ההדברה בטח גם יהיה להם טעם של קופסת שימורים אבל עגבניות בקופסת שימורים זה עגבניות בקופסת שימורים וזה לא משנה מאיזה חברה" אז היא אומרת לי "הנרי אני לוקחת את אלה ותפסיק לבלבל לי את המוח" "תפסיקי את לבלבל לי את המוח אני יוצא מדעתי מהשטויות שלך" אז היא אומרת לי "הנרי אני לוקחת את אלה ואתה תיקח מה שאתה רוצה", "שארלוט את צוחקת עלי?" "הנרי תפסיק לעשות הצגות", "זה את שעושה הצגות זה עולה לי על העצבים", "מה עולה לך על העצבים?" "מה עולה לי על העצבים? שמבזבזים, שמבזבזים בטיפשות זה מה שעולה לי על העצבים, שאת עושה ממני צחוק זה מה שעולה לי על העצבים, שאת מסרבת להכיר בעובדות זה מה שעולה לי על העצבים שמטריף לי את השכל שמשגע אותי." היא ניסתה להרגיע אותי, "הנרי אני לא רוצה שנריב אני לא מבינה למה אתה מתעצבן מתחשק לי העגבניות האלה הן יותר טובות אני לא מבינה למה...", "ואת עוד שואלת מה עולה לי על העצבים? הן אותו הדבר אני אומר לך אותו הדבר בואי ניקח קופסא אחת מכל חברה נחזור הביתה אני אכסה לך את העיניים ואני מתערב איתך על אלף קופסאות מהסוג שלך שלא תצליחי לזהות זה אותו דבר..", "הנרי אל תצרח יש כאן אנשים..." "אז יש אנשים לא מעניין אותי האנשים..." "אני צרחתי בכל הסופר מרקט המחורבן הזה. אני חושב שההבדל במחיר היה בערך שלושה פרנק. היא עזבה אותי כי הייתי מטורף. כעסתי עליך, כעסתי על אמא, כעסתי על כל העולם. רצית שאדבר על עצמי, אז הנה, דיברתי. אני דומה לך אבא, יש לי פה גדול.